

mezi stranami nově upraven a v němž byla nová pohledávka, žalobcova zajištěna jiným způsobem, totiž zřízením zástavního práva na nemovitosti kupitelově. Mělo tedy další trvání vyhrazeného vlastnictví také z tohoto důvodu býti výslovně ujednáno a ježto se tak nestalo, stala se výhrada vlastnictví bezúčinnou i důsledkem smíru (§ 914 obč. zák.).

Čís. 14532.

Exekuce na pohledávku.

Neuvedl-li vymáhající věřitel v exekučním návrhu správně poddlužníka, jde to na jeho vrub.

(Rozh. ze dne 14. září 1935, R II 291/35.)

Vymáhající věřitel Dr. Leopold Š. navrhl exekuci zabavením hyperochy jsoucí v soudní úschově, již mu dlužník též postoupil. V exekučním návrhu uvedl jako poddlužníka Městskou spořitelnu ve V. K., u níž byla hyperocha k poukazu soudu uložena. První soud přikázal mu tuto hyperochu při rozvrhu z důvodu postupu, odkázav dalšího věřitele, který hyperochu teprve po postupu zabavil, s odporem podle § 231 ex. ř. na pořad práva. Rekursní soud nevyhověl stížnosti Dr. Leopolda Š-a do tohoto usnesení. Důvody: První soudce přikázal hyperochu správně stěžovateli jen podle postupní listiny, protože ji neměl zabavenou vůbec. Poddlužníkem jest okresní soud, ale v exekučním návrhu za poddlužníka označil vymáhající věřitel Městskou spořitelnu ve V. K. a také jen této bylo jako poddlužníku zabavení doručeno. Neměl tedy vymáhající věřitel na hyperochu žádného přednostního práva zástavního a nemohl proto první soudce v tomto směru k jeho návrhu přihlížeti, protože pravému poddlužníku, okresnímu soudu ve V. K., dosud záповěď, jak to předepisuje ustanovení § 294 odst. III ex. ř., doručena nebyla.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody :

Záповěď poddlužníku jest podstatnou částí usnesení povolujícího exekuci na pohledávku a nemá jen informativní ráz. Její doslov musí býti ve shodě s usnesením o povolení zabavení pohledávky či nároku. Podle §§ 294 a 295 ex. ř. pokládá se zabavení soudní úschovy (§ 325 ex. ř.) za vykonané doručení platební záповědi úřadu poukazujícím. Tímto úřadem byl v daném případě okresní soud ve V. K. jako soud exekuční, k jehož poukazu byla hyperocha uložena do soudní úschovy u Městské spořitelny ve V. K. na její vinkulovanou vkladní knížku. Avšak na tento soud, hledíc k exekučnímu návrhu, nebyla platební záповěď v usnesení exekuci povolujícím vůbec řízena a nemohla býti nahrazena platební záповědí danou Městské spořitelně ve V. K. jakožto úschovně deposita a orgánu likvidujícím. Jest proto bezvýznamno, byl-li i okresnímu soudu ve V. K. doručen stejnopis usnesení krajského soudu v U. H., povolujícího exekuci zabavením pohledávání příslušejícího straně povinné proti Městské spořitelně ve V. K. z oné vkladní knížky, neboť se tak stalo

jenom k účelům evidenčním. Bylo věci vymáhajícího věřitele (§ 54 čís. 3 ex. ř.), by v exekučním návrhu mimo jiné udal správné jméno poddlužníka (úřadu poukazujícího), neboť nesprávný údaj jde na vrub jeho a stihají jej také následky, nebude-li pak exekuce podle zákona vykonána (srov. rozhodnutí čís. 10686 sb. n. s.). Nebyla-li tedy v uvedeném usnesení exekuci povolujícím obsažena záповěď plnění svědčící výslovně okresnímu soudu ve V. K., nebylo zabavení vykonáno. Nemohl proto soud exekuční hyperochu přikázati stěžovateli ani částečně z titulu zástavního práva nabytého zabavením, nýbrž toliko z titulu postupu hyperochy jemu dlužníkem do vlastnictví podle postupní listiny do 27. listopadu 1935. Odporoval-li jiný věřitel platnosti tohoto postupu, byl právem poukázán s odporem na pořad práva podle § 231 ex. ř.

Čís. 14533.

Kdy může býti zakázáno majiteli firmy užívati při označení prodejen a v obchodním styku jen částečného znění firmy.

(Rozh. ze dne 14. září 1935, R II 327/35.)

P r v n í s o u d uložil firmě »Sbor« Gustav Sborowitz a syn v P. pro opětovné jednání proti zákazu danému usnesením krajského soudu v O. peněžitý trest. Zároveň zapověděl jí znovu užívati při označení prodejen a v obchodním styku vůbec jako firmy jen označení »Sbor« s tím, že k dodatečnému označení prodejen správným a plným zněním firmy zapsaným v obchodním rejstříku musí býti vedle označení »Sbor« uvedeno v souvislosti další znění firmy »Gustav Sborowitz a syn« nebo »Gustav Sborowitz & Sohn«. **D ů v o d y:** Pravoplatným usnesením krajského soudu v O. bylo zapovězeno firmě »Sbor« Gustav Sborowitz a syn v P. užívati při označení prodejen a v obchodním styku vůbec jen označení »Sbor«. Firma jest jméno, které má individualisovati kupce v obchodě t. j. provozu jeho živnosti a v jeho obchodním styku. Z toho plyne, že má firmy býti užíváno tak, jak zní. Proti této zásadě prohřešovala se stěžovatelka, jestliže při označení prodejen neužívala plného znění firmy, neboť prodejny jsou částí provozu firmy. Má-li stěžovatelka právo užívati ochranné známky »Sbor« na zboží, nelze jí přiznati oprávnění užívati tohoto označení tam, kde podle povahy věci nejde o odlišení zboží a výrobků jejích od zboží a výrobků kupce jiného, nýbrž o označení provozovny tvořící část podniku. Není-li dovoleno připojovati ke znění firmy dodatky s ní se nesrovnávající, nelze též připustiti vynechání části slovního znění firmy, jejíž celek má kupce v jeho provozu individualisovati. Poněvadž firma »Sbor« Gustav Sborowitz a syn v P. označuje i dále svoje prodejny pouze označením »Sbor« a to nejen k označení svých prodejen, nýbrž i v obchodním styku vůbec (letácích), prohřešuje se proti výslovnému ustanovení čl. 26 obch. zák. To platí i potud, pokud je sice plné znění firmy uvedeno na dveřích prodejny nebo nad nimi, ale nad obchodem samým je umístěn nápis pouze »Sbor« způsobem daleko nápadnějším, protože správné znění firmy je v těchto případech uvedeno na místě nenápadném, zastrčeném a zřejmě v úmyslu, aby ne-